

sede prosveta iz nsl. svet (stsl. svet' divinus, sanctus, heilig), ker tedaj bi nam velévala to, kar nam je delati, če hočemo doseči svoj pravi namen, in po tem bi strinjala v sebi sama prosveta vse, kar nam kažejo olika in omika, vzbrazenost in vzdelanost — vsaka posebej.

P a š n i k.

Učiteljski zbori. Akoravno je „Tovars“ že večkrat govoril o učiteljskih zborih, naj vendar še kaj spregovorim o tej važni reči. — Ako že ustmeni pogovori o šolskih zadevah izobrazujejo učitelje, koliko bolj še le pripomorejo k temu mnogoverstni in dobro prevdarjeni pismeni odgovori, ki jih učitelji izdelujejo, pri zborih pretresujejo in eden drugemu ponujajo. Ako bi se učitelji pri zborih samo ustmeno pogovarjali, bi se večidel kmali pozabilo, kar se je govorilo, ker nepremišljena beseda je pri marsikteremu le malo vredna, in kar človeka ne zanimiva, ga tudi ne oživlja. Prav koristno je tedaj, da se za učiteljske zборе zapišejo vprašanja, ktere naj bi učitelji poprej na tanko prevdarjali in pismeno izdelovali. To marsikterega učitelja primora, da o šolskih in sploh o svojem stanu kaj bolj resno premišljuje in prevdarja, da kaj spisuje, in da mu ne zaspí roka za pisanje, kar bi se tu pa tam kmali zgodilo. Tudi je res, da je mnogo takih glav, ki ne umejo kaj prida govoriti, pismeno pa lažeje in večkrat prav dobro izdelujejo; takim so tedaj pismeni odgovori kaj primerni, za vse vkup pa zelo koristni. Pismeni odgovori so pa tudi večidel dobro in sim ter tje celó izverstni izdelki posamnih bistrih glav. Dobri bi bilo tedaj, da bi vsaki učitelj, ki je kaj dobrega sam pisal in ne prepisal, hranil tak spis v svojem dnevniku, ali da bi ga zapisal v kako posebno knjigo, ki bi pozneje njemu in drugim njegovim prihodnikom dobro služil.

Podsivoshatčan.

Mera pri podučevanju. Veliko učiteljev je, ki menijo, da morajo pri podučevanju z učenci le kar urno naprej hiteti, da učenje bolj razširjajo, kakor vterjujejo, bolj prebračajo, kakor postavljajo, da tedaj svoje učence le raji dalje ženejo, kakor pa da bi jih pustili, da bi si počasi moči nabirali. Zato je pa dandanašnji tudi toliko učencev, ki so pravi veterniki brez značaja, in brez vseh lepih lastnosti, ki bi jih mogla mladina imeti. Bratje učitelji, glejmo, kaj delamo!

—r—